

Tato disertační práce se soustřeďuje na téma, které se v posledních letech dostalo do popředí zájmu, a sleduje využívání aktivizujících strategií v oblasti přípravy učitelů cizího jazyka. Využívá k tomu metody akčního výzkumu jako nástroje změny a ten zde pomáhá ověřit, jak fungují určité postupy a strategie, které by měly vést k aktivnímu zapojení studentů do výuky a k zefektivnění jejich procesu učení.

Cílem práce je popsat a zmapovat proces facilitace skupinové práce s využitím problémových úkolů a řešení projektů, včetně role facilitátora v tomto procesu. Zároveň je tímto akčním výzkumem ověřováno, zdali bude v budoucnu možno využít modelu koncepce literárního předmětu, na který jsou aktivizující strategie aplikovány, tj. modelu rozšířeného o složku didaktickou. Učitel-facilitátor a výzkumník v jedné osobě zde formuluje dvě sady problémových otázek, na něž hledá odpověď ve výzkumné části práce.

Teoretická část práce se soustřeďuje na tři důležitá témata. Úvodní kapitola, nastiňuje teoretická východiska přístupů a strategií, která jsou považována za silně aktivizující. V dalších kapitolách se autorka práce snaží nalézt kořeny aktivizujících strategií ve využívání aktivních forem a metod výuky v našem školství od 80. let minulého století a sleduje současný vývoj jazykové přípravy ve světě. Poslední kapitola teoretické části disertační práce postupně vybírá a představuje strategie, které si vydobýly dominantní postavení - strategie kooperativního učení, facilitační strategie a strategie reflektivního učení.